

Zpěvník 2017

SEZNAM

<i>Název</i>	<i>Autor</i>	<i>Strana</i>
Ranní	B, M, team B, Klíč	2
Chvíle	Hop trop	3
Anděl	Karel Kryl	4
Amazonka	Hop Trop	5
Batalion	Spirituál Kvintet	6
Bláznova ukolébavka	Pavel Dydovič	7
Buráky	KTO	8
Cesta	Kryštof	9
Cukrářská bossa-nova	Jaromír Nohavica	10
Dokud se zpívá	Jaromír Nohavica	11
Halleyova kometa	Slávek Janoušek	12
Hej Kapitáne	Hop trop	13
Ho Ho Watanay	Pavel Lohonka Žalman	14
Kometa	Jaromír Nohavica	15
Kozel	Jaromír Nohavica	16
Křídla z mýdla	Kryštof	17
Nechte zvony znít	Marta Kubišová	18
Obchodník s deštěm	Hop trop	19
Pijte vodu	Jaromír Nohavica	20
Rehradice	AG Flek	21
Severní vítr	Uhlíř, Svěrák	22
Sladké mámení	S tebou mě baví svět	23
Tereza (Osamělý město)	Bratři Ryvolové	24
Těšínská	Jaromír Nohavica	25
Tisíc mil	Waldemar Matuška	26
Toulavej	Vojta Kidřák Tomáško	27
Tři kříže	Hop trop	28
Zachraňte koně	Kamelot	29
Zrození hvězd	Kamelot	30
Želva	Olympic	31

Ranní

Bobr, Máňa, Team Bochemie, skupina Klíč

1. Lesani vstávejte už je den, slunce už vysoko svítí
vyskočte z postele pojdte ven, bude se zas něco dítí
[: tak poplavme spolu je tady zpráva,
čeká nás vítězství, bohatství, sláva. :]

2. Ryšavý kapitán jen se smál, zlato své daleko hlídá
Odvážná srdce však sídlí v nás, málo času už zbývá
[: Pospěš si honem zanech teď snění,
u mořských ďasů čeká Vás jmění. :]

R: Náhle se pozvedl Bobr a mocně řvál,
Osádko tak mordyje já nástup dal ...,

3. Tak zvedněte kostry pánové, vždyť poslední sloka se
zpívá
Získejte bohatství bláhové, které se před váma skrývá
[: teď je tu šance najít své zlato,
staneš se hrdinou tak pojdte na to. :]

Chvíle

Hop Trop

1. Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,
chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',
toulavejm bláznům, když právě s jarem se loučí
a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.
2. Mám rád ty chvíle, kdy holcám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.
- R: Ty rána s vůní borový smůly
měly by zůstat navždycky v nás,
ty rána s vůní sekaný trávy
a ohně, co právě pomalu zhas'.
3. Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou mít,
spolu si přejou, ať moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4.=1.

R:

Anděl

Karel Kryl

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

Amazonka

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.
- R: Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.
- R:
5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.
- R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přisa-hám.

Batalion

Spirituál Kvintet

Dmi F C Dmi F C Dmi Ami Dmi
R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
F C Dmi F C Dmi Ami Dmi
víno máš a chvílku spánku, díky, díky, verbíři.

Dmi F C Dmi Ami
1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
Dmi F C Dmi Ami Dmi
ostruhami do slabin koně pohání,
F C Dmi Ami
tam na straně polední čekají ženy, zlaťáky a sláva,
Dmi F C Dmi Ami Dmi
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Dmi F C Dmi
*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
F C Dmi Ami Dmi
zítra do Burgund batalion zamíří,
F C Dmi
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
F C Dmi Ami Dmi
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouťí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

*:

R:

Bláznova ukolébavka

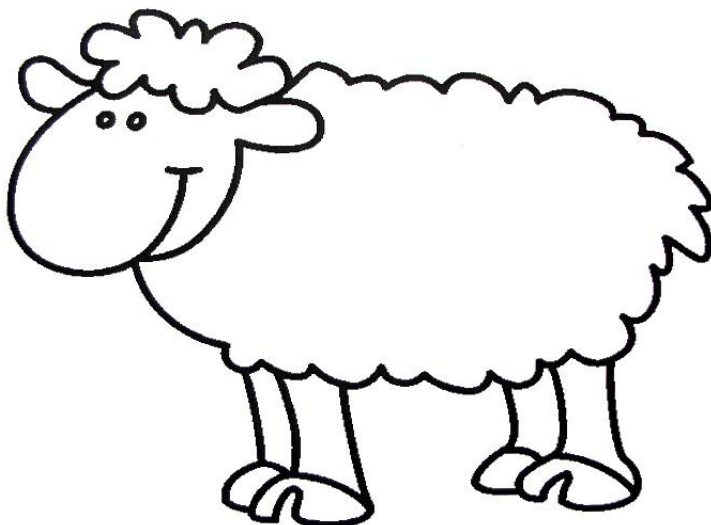
Pavel Dydovič

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Buráky

KTO

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Cesta

Kryštof

Intro: C G Ami F G

C
1. Tou cestou

Gsus4 G
Tím směrem prý bych se dávno měl dát

Dmi
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají

F G
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají

2. Víc síly
se prát, na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát

C
R: Jestli se blížím k cíli
G Ami
Kolik zbývá víry, kam zvou
F G
Svodidla, co po tmě mi lžou?

Zda couvám zpátky
A plýtvám řádky, co řvou
Že už mi doma neotevřou

3. Nebo jít s proudem
Na lusknutí prstu se začít hned smát,
Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
A přes zkroucená záda být součástí stáda

4. Ale zpívat
A hrát, kotníky líbat, a stát
Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát

R: (2x)

Cukrářská bossa-nova

Jaromír Nohavica

1. Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
Můj přítel snídá sedm kremrolí
Cmaj7 C#dim
a když je spořádá, dá si repete,
Dmi7 G7
cukrlátko,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
on totiž říká: "Dobré lidi zuby nebolí
Cmaj7 C#dim
a je to paráda, chodit po světě
Dmi7 G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
a mít, mít v ústech sladko."

R: Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
Sláva, cukr a káva a půl litru becherovky,
Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,
Cmaj7 C#dim
všechny cukrářky z celé republiky
Dmi7 G7
na něho dělají sladounké cukrbliky
Emi7 A7
a on jim za odměnu zpívá zas a znovu
Dmi7 G7 Cmaj7 C#dim Dmi7 G7
tuhletu cukrářskou bossa-novu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,
říká, že nad ni není,
že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,
koukej, jak mu roste oblost budoucích maminek
a já mám podezření,
že se zakulatí jako míč
a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč
a já zůstanu sám, úplně sám.

R:

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,
postava fortelná se mu zvětšuje,
výměra tři ary,
on ale říká: "Glycidy jsou pro lidi,"
je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,
někdo se zkáruje, někdo se zfetuje
a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

R:

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
svatý Medard, můj patron, tuka si na čelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hohó.
2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hohó.
3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hohó.
4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hohó.
5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. hohó
že dokud se zpívá ještě se neumřelo

Halleyova kometa

Slávek Janoušek

- G Hmi
1. Courám se vesmírem už celá staletí,
Ami C G
daleko do tmy a zas šup ke Slunci do tepla, jsem svěží,
Hmi
a silák Jupiter přede mnou baletí,
Ami C G
často mě zdrží, ale vždy jsem mu utekla, jsem silná.
2. Však nejvíc mě pobaví ta modrá kulička
od Slunce třetí, co s lidmi se otáčí, jsou bezva,
jsou se vším hned hotoví, pro ně jsem staříčka,
kus ledu, co letí, pak se přiblížit postačí.
- G Hmi
R: [: Užívejte světa, blíží se kometa,
Ami C G
užívejte světa, blíží se kometa. :]
3. Halleyova kometa mě v poslední době zvou,
ach, Edmond Halley, ó, jak ten mě miloval, byl bezva,
však sešel ze světa, než jsem jednou cestu svou
oběhla kolem, už na mě nepočkal.
- R:
4. To tenkrát na účet nám, kometám, připsali
mory a války, i to, že třeba chleba ztvrd', jsou bezva,
papež mohl poroučet, komety nedbaly,
a tak jsi kacíř, a potentát měl z toho smrt.
5. Teď už to prostě není to, to, co to bývalo,
byla jsem metlou božího hněvu, moc silná,
procesí prosilo, šilelo, zpívalo,
já byla mečem pro jejich hlavu.
- R:
6. Když jsem zde byla naposled, to zas našli jed v ohonu,
psali rok deset a měli strach, že je otrávím, jsou bezva,
jedni se sami trávili, druzí létali v balónu,
žít či se věšet, to já jim nepovím.
7. Většina vzývala Františka Josefa,
báťušku cara či císaře Viléma, jsou bezva,
a když válka začala, s kým má být kometa?
Ach, co se starám, s těma či s tamtěma?
- R:
8. Slunce mi kartáčem můj ohon rozčesá
jak na hlavě každé vlasaté sexbomby, jsem svěží,
a lidičky hned pláčem prosí svá nebesa,
ale jak zmizím, už zas myslí na bomby.
- R:
9. Tak to jsem zvědavá, co nyní chystají,
jaké zas šprýmy a jestli mě nafotí, jsem svěží,
kdekdo je potkává, do kosmu lítají,
dokonce prý mi poletí naproti, jsou bezva.
10. Courám se vesmírem, kdeco mě potěší,
lidi si myslí, že vše je tu pro ně snad, jsou bezva,
prý se psaným papírem spor o vesmír vyřeší,
kdoví, co najdu v roce dva tisíce šedesát dva ..

Hej Kapitáne

Hop Trop

1. Moře už se vzteká, stožár modře bliká,
to nás právě varuje sám svatej Eliáš,
proto každěj smeká, na palubu kleká,
mezi zuby drtí otčenáš.

R: Hej! Kapitáne!
Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!
Hej! Kapitáne!
Tenhle vrak ti rozbijem a rumu vypijem
sedm galónů, a ty to zaplatíš.

2. Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:

Ho ho Watanay

Pavel Lohonka Žalman

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

Kometa

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem jí osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ..

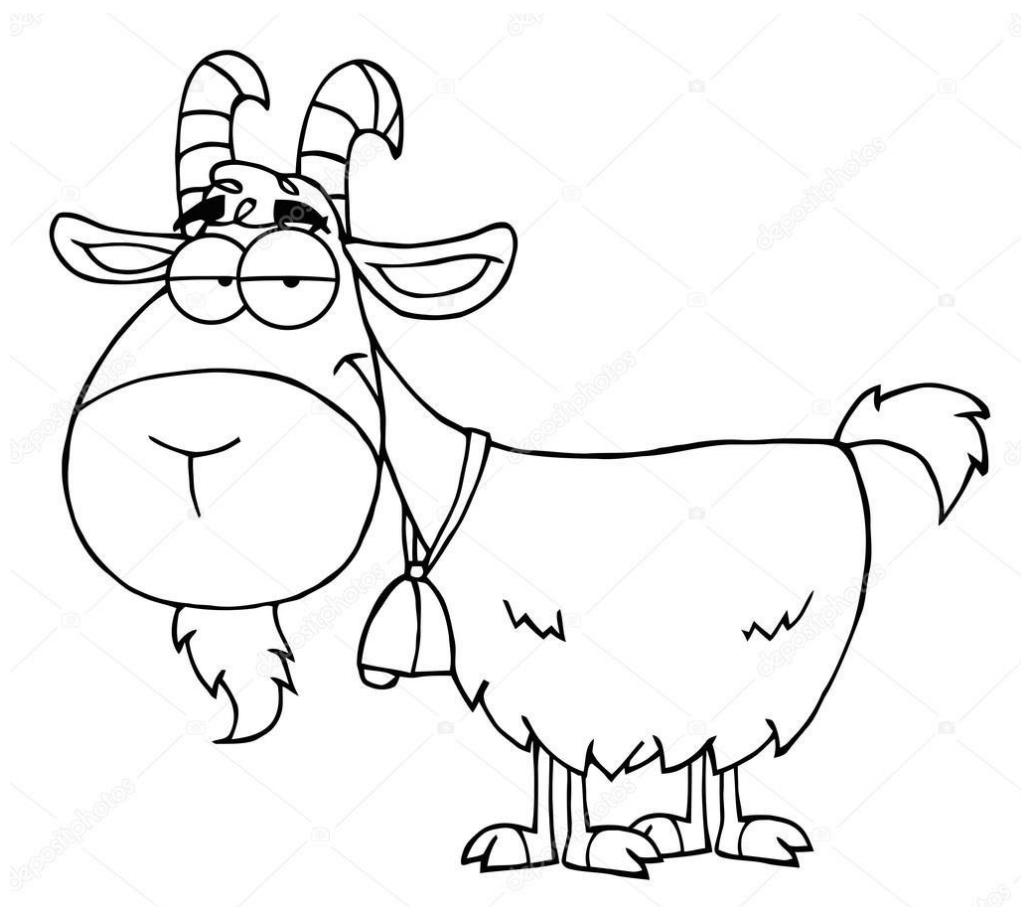

Kozel

Jaromír Nohavica

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
když to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zapískal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Křídla z mýdla

Kryštof

A F#mi
Na všechno mám dost času, než přijde ticho hlasu,
Hmi D
než přijdou první kroky mojí poslední sloky.

Než zase prasknou struny, vstřebá se, co se vrylo,
zmizí záchranné čluny a pro mě jen nezbylo.

Ref.1:

A F#mi D
Křídla mít z mýdla a tát,
A F#mi D
když se vsází, že další fází je pád.

|:A F#mi D:|

Tak skromně bez protestu sundám plovací vestu,
než skončí tikot hodin, vteřiny za nos vodím.

A jak tak těžce dýchám, tuším už, co se skrylo
a nikam nepospíchám, vím, že na mě zbylo.

Ref.2:

Křídla mít z mýdla a tát,
když se vsází, že další fází je pád.
Křídla mít z mýdla a hrát,
když se vsází, že další fází je pád.

Hmi A
|: Dolů. :| 4x

Na všechno bylo času, než přišlo ticho hlasu,
D.
než přišly první kroky naší poslední sloky.

Ref.2:

Křídla mít z mýdla a tát,
když se vsází, že další fází je pád.
Křídla mít z mýdla a hrát,
když se vsází, že další fází je náš pád.

Nechte zvony znít

Marta Kubišová

1. Bez tebe mám jenom chvíli dlouhou,
naplněnou spoustou divnejch snů,
v nich starý kostel modlí se mou touhou
a já prosím: nechte zvony znít.

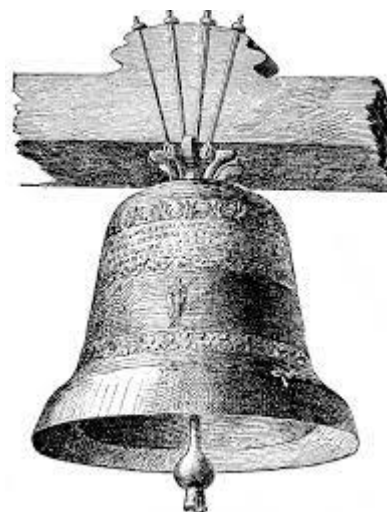
2. Chtěla bych znát píseň hrozně dlouhou,
vzpívat v ní samotu svých snů,
tys naučil mě polovinu pouhou
a já prosím: nechte zvony znít.

R: Jen zvony ví, co jsi mi vzal,
jen zvony ví, co bude dál.

3. Přejde jednou skladatel a básník,
kterej umí sto divnejch snů žít,
má píseň bude růst jak křehkej krápník
a já prosím: nechte zvony znít,
: a já prosím: nechte zvony znít. :

R:

4.=3.

Obchodník s deštěm

Hop Trop

1. Vzpomínám - jednou, to přišlo k nám vedro,
že jabka se na stromech začaly píct,
a v potocích sucho, jen kámen a písek
a prach místo vody, co měla tam týct.
Už dobytek v noci nás ze spaní budil
a řvaní to stěží už dalo se snýst,
my chlapem, co tady se objevil k ránu,
pak lehce a moc rádi dali se svíst.
R: "Když každéj dá dolar," nám řek' tenhle koumák,
"znám starý kouzlo a déšť přivolám,"
za jeden kulatej zkusit to stálo,
na svý si přišel - co zbejvalo nám?
2. Navečer vobzor se vybarvil duhou
a sloup suchý trávy a prachu se zved',
tak silnej, že nešlo stát na vlastních nohou,
co stálo mu v cestě, to rozbil a smet',
jak seděl chlap s námi, řek' mý sestře Líze,
že neviděl žádnou, co vo ni by stál,
a jestli mu aspoň dost malinko věří,
že jedině s ní by se vydat chtěl dál.
R: Najednou ticho a tma jako v hrobě,
blesky a hromy - a začalo lejt,
takovej psí čas, že do svojí boudy
i náš vlčák Johnny hned zalez' se skrejt.
3. Vtom vrznutí dveří, v nich zmáčeněj klobouk,
nám plechový hvězdy blejsk' do vočí třpyt:
"Hej! Konečně mám tě, tak vstávej a půjdem,
a hloupostí nech, jestli chceš aspoň žít!"
Za podvodný kousky se létama platí,
přesto jsme chlápka pak nechali jít,
svou pravdu měl v jednom: když po něčem toužíš,
nutný je věřit a strašlivě chtít.

Pijte vodu

Jaromír Nohavica

C

R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
 G C
 pijte vodu a nepijte rum!

C

1. Jeden smutný ajznboňák
 G C
 pil na pátém nástupišti ajrkoňák,
 C
 huba se mu slepila
 G C
 diesellokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů
 becherovku pijou přímo ze džberů,
 proto všichni Becheři
 mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodu značky Gorbačov
 potom povedal som všeličo a volačo,
 vyfásol som za to tri roky,
 teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jestes my chłopci z Warszawy,
 chodime pociagem za robotou do Ostravy,
 štery litry vodky i mnůžstvo piv,
 bardzo fajny kolektiv.

R:

5. Jedna paní v Americe
 ztrapnila se převelice,
 vypila, na ex rum,
 poblila jim Bílý dům.

R:

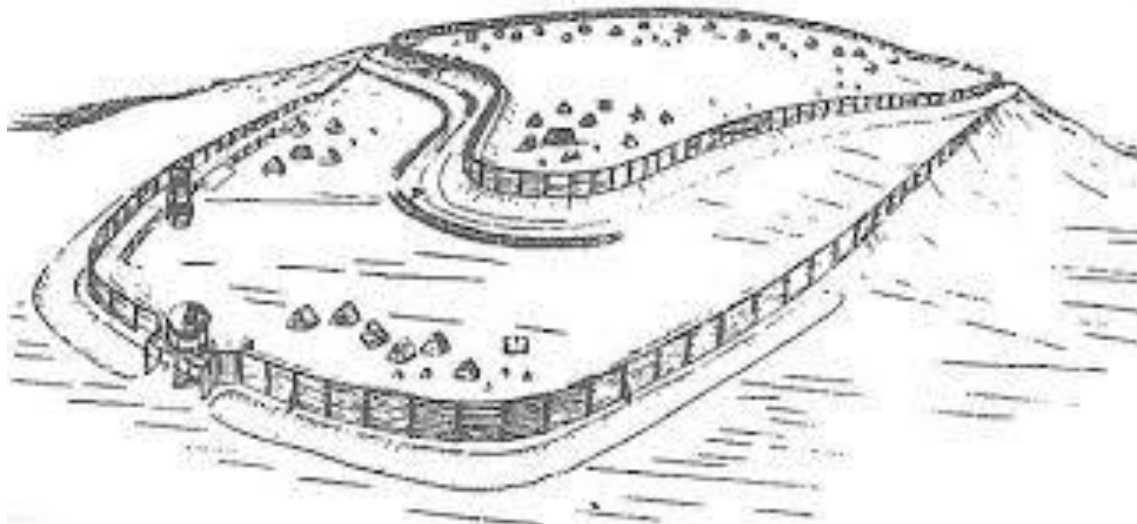

Rehradice

AG Flek

1. Dmi C F
A te Rehradice na pěkný rovině,
 G Ami Dmi G7 C
teče tam voděnka dole po dědině,
 Gmi Ami Dmi
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
- 4.=1.

Severní vítr

Svěrák, Uhlíř

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
hlava mně pálí a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž,
už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář,
má plechovej hrnek, v něm pár zlatej zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Sladké mámení

S tebou mě baví svět

R. Sladké mámení, chvíle závrátí,
střípky zázraků, které čas už nevrátí.

Sladké mámení, dalek lákavých,
vůně snů těch starých snů nádherných.

1. Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří,
rychle k městu zády nebo jako v mládí na Petřín,
žádné jízdní řády, žádný shon a žádné závětří,
vytáhnout z tajných skrýší sny,
ten starý song pořád nejlíp zní.

R.

2. Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a přístavů
a do slunce se koukat, všechny trable házet za hlavu,
být jak pták, vznést se k oblakům,
dát nový lak oprýskaným snům.

R.

Tereza (Osamělý město)

Bratři Ryvolové

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svého koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R: Řekni...

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R: Řekni...

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčící.

R: Řekni...

Těšínská

Jaromír Nohavica

1. Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
1. Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,
C Dmi
moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,
Dmi F E Ami Dmi F E Ami
kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwieščie.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,
nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,
mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy, a smála by se hezky,
jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,
u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral
bych,
měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,
u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,
tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,
vidím to jako dnes: šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe,
ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,
Ami Dmi F E Ami Dmi F E Ami
na na na ...

Tisíc mil

Waldemar Matuška

1. V nohách mám už tisíc mil,
stopy déšť a vítr smyl
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej m snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
- 6.=2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- 8.=4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

Toulavej

Vojta Kid'ák Tomáško

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ami G Ami E⁷

Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.
Ami G F Ami
Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,
F G G⁷ C
na půdě celta se prachem stydí
F G Ami
a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.
Malá daň za vaše „umí“, kterou splácí Toulavej.
Každej měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:

3. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískkne: „No tak ´dem!“
Známí kluci ruku stisknou, řeknou: „Vítej, Toulavej!“
Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

R2: Sobotní ráno mi poletí vstříct, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,
Ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Tři kříže

Hop Trop

- Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,
C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"
Dmi Ami Dmi
míří k útesům, který znám.
- F C Ami
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
F C Ami
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi Ami Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.
2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
- R:
3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
- R:
4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...
- Rec: Snad se chtěl modlit:
"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."
- R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Zachraňte koně

Kamelot

1. Emi Peklo byl ráj, když hořela stáj, Ami7 příteli,
C věř mi, D koně pláčou, G C H7 povídám,
Emi to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, Ami7 už letěly
C hejna kohoutů, H7 a Emi bůhví kam.

R: G Zachraňte koně, Hmi křičel jsem tisíckrát, C
G žil jsem jen pro ně, Hmi bránil je nejvíckrát, C
než Ami přišla chvíle, C kdy hřívý bílé
Ami pročesal plamen, H7 (D7) spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

R: G Zachraňte koně, Hmi křičel jsem tisíckrát, C
G žil jsem jen pro ně, Hmi bránil je nejvíckrát, C
G zachraňte koně, Hmi křičel jsem tisíckrát, C
Emi zachraňte koně ...

Zrození hvězd

Kamelot

1. ^G Zrození hvězd čas ^C vykřesá kvapem
^{Emi} a můžou mě vézt, až ^D vyryju drápem
^C staré medvědice do skály větrů ^{Emi} tvůj ^D obličej.
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.
- R: A (že) ^C březí klisna má oči jako ty a ^{Emi} sedlo z něhy, ^D
^C možná se jí stýská, možná je zraněná a ^{Emi} možná je ty, ^D
^C všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív. ^G
3. Tahleta létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.

R:

Želva

Olympic

1. D G D G D G D G
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
 D G D G D G D
velmi radno je plavat na dno za ní,
 A
potom počkej, až se zeptá
 Hmi
na to, co tě v mozku lechtá,
 D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

- D A G D A G D
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
 G A G A
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želv a spousty vodní.

R:

